

Діхтяренко Світлана Юріївна
к. психол. н., доцент кафедри психології
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ І ГРОМАДЯНСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ

Виховання незалежної і гармонійної особистості, справжніх патріотів України – найголовніше завдання освітян. Сьогодні як ніколи постає питання про національно-патріотичне виховання підрастаючого покоління. Успішна держава – це успішні громадяни, які сповнені національної свідомості, любові до рідного краю, свого народу, шанобливого ставлення до його культури, традицій та звичаїв, горді за свою землю і здатні поважати своїх сусідів, толерантно ставляться до культури всіх народностей, які проживають в Україні.

Виховуючи школярів, потрібно враховувати, що пріоритетними рисами ціннісного ставлення особистості до суспільства і держави для них має бути відповідальність і дієвість. Учні мають не тільки ідентифікувати себе з українським народом, але й прагнути жити в Україні, розбудовувати свою країну, служити Вітчизні на шляху її національного демократичного відродження; працювати на її благо, захищати її; поважати закони України і дотримуватися Конституції; володіти державною мовою; визнавати пріоритети прав людини, поважати свободу, демократію, справедливість.

Сьогодні в умовах величезних змін у соціальному, економічному і політичному житті України постала проблема радикальної перебудови у сфері виховання. Метою національно-патріотичного виховання є виховання молодої людини – патріота України, готового самовіддано розбудовувати її як суверенну, демократичну, правову і соціальну державу, виявляти національну гідність, знати і цивілізовано відстоювати свої громадянські права та виконувати обов'язки, сприяти громадянському миру і злагоді в суспільстві, бути конкурентоспроможним, успішно само реалізуватися в соціумі як громадянин, професіонал, носій української національної культури.

Сучасне виховання базується на системі цінностей, які через культуру, традиції, філософію, релігію вказують на вектор виховних зусиль, формують виховний ідеал. Існують інші цінності життя, які пов'язані з вихованням справжнього громадянина: вірність, піклування про дітей, піклування про батьків і старших у сім'ї, взаємодопомога і любов до батьків, культура праці, дотримання народних звичаїв і традицій, пам'ять про предків, гостинність.

У своїй роботі педагоги повинні орієнтувати дітей і на загальнолюдські цінності: гуманізм, працелюбство, захист прав людини, критичне мислення, повага до культури різних народів, високий рівень знань, толерантність, розуміння, що земля – наш спільний дім, а світовий спокій ш злагода між людьми і державами – головна умова існування землі і людства.

У процесі національно-патріотичного виховання потрібно враховувати таку систему компонентів духовного світу особистості українця:

- національна психологія – психологія працьовитого господаря, вмілого хлібороба, захисника прав особистості і державної незалежності, духовної спадщини народу;
- національна філософія – самобутня система ідей, поглядів народу на суспільство, всесвіт, духовний світ людини, проблему її долі;
- національний світогляд – система поглядів, переконань, ідеалів, які складають основу національної духовності;
- національна правосвідомість – життя за законами добра і краси, правди і справедливості, гідності і милосердя;
- національна мораль – людяність, доброта, милосердя, співпереживання як найбільші духовні надбання;
- національний спосіб мислення – своєрідна істотність, завдяки чому із століття в століття відтворюються і розвиваються самобутня культура і душевне багатства українців;
- національний характер і темперамент – гостинність і щедрість, талановитість, глибокий ліризм, свободолобство;

- національна ідеологія – ідейне багатство нації, система філософських, політичних, правових, економічних, моральних, естетичних та релігійних поглядів і переконань;
- національна свідомість та самосвідомість – почуття гордості за приналежність до української нації.

В нашій країні школа посідає провідне місце у підготовці молодого покоління до життя. В школі здійснюється цілеспрямований педагогічний процес, який є керованим. Принципове значення в досягненні мети та ефективній реалізації змісту виховання патріотизму в учнівської молоді приділяється учителю, його професійній готовності та переконанні в необхідності його здійснення, духовному і моральному самопочутті, в якому виявляється любов і щирість ставлення до держави і яке є запорукою успішності прищеплення учням відповідної якості.

Школа несе моральну відповідальність за розвиток громадянської культури і відповідальності учнів за майбутнє своєї держави. Виховання патріотичних і громадянських якостей учнівської молоді в загальноосвітніх закладах відбувається в процесі різних форм навчальної роботи. Вони передбачають організацію і здійснення навчально-виховного процесу в межах офіційно відведеного часу та участь у різноманітних гуртках, клубах, студіях, ансамблях, заходах, що проводяться школою в позаурочний час.

Для досягнення мети патріотичного і громадянського виховання суттєву роль відіграють позакласні виховні заходи. Вони сприяють поглибленню знань учнів з історії та культури українського народу, його традицій, формуванню патріотичних поглядів, переконань та почуттів, відповідної поведінки. Останнім часом організація виховного процесу в школі істотно змінилася. Реформи торкаються діяльності як педагогів, так і учнів. Створюються нові структури, які координують діяльність класних керівників по вихованню школярів.

Нові підходи застосовуються й до організації діяльності учнів. Вони набагато активніше залучаються до участі в житті суспільства через учнівські

органи самоврядування. Форми такої роботи не є новими, і зараз вони відіграють помітну роль у педагогічному процесі.

Учнівські ради – це один із шляхів практичної підготовки свідомих громадян, патріотів своєї країни. Участь у таких радах сприяє розвитку соціальної активності, поглибленню патріотичних почуттів, відповідальності за власну долю та долю однолітків, вчить їх відстоювати свої права, поважати закони, бути небайдужими до проблем окремої людини, громади і держави. Важливим є залучення школярів до діяльності в учнівському самоврядуванні. Учнівське самоврядування розглядається як лабораторія громадянського та патріотичного виховання. В школах організуються заходи, присвячені національним святкам. Утвердженню патріотичних почуттів, співпричетності до важливих подій сприяє участь школярів в організації цих свят. Досить поширеними формами проведення кампаній є постановка п'єс, змагання на краще виконання патріотичних пісень, організація фотовиставок, флешмобів, показ патріотичних фільмів, драматичних вистав, присвячених героїчному минулому українського народу та сучасним видатним громадянам країни, вечори запитань і відповідей, «круглі столи», дебати. На заходи запрошуються гості: місцеві політичні діячі, відомі спортсмени та інші видатні постаті. Знайомство з видатними українцями викликає у школярів почуття поваги й особистої причетності до здобутків нації, заохочує їх до активного соціального життя, стимулює бажання зробити щось значне для свого народу, формує громадянську позицію. Школа намагається сформувати національно-свідомого громадянина з високими патріотичними почуттями.

Складовими виховного позакласного процесу є безпосередній контакт із учнями, пробудження у них глибоких емоційних переживань, що впливають на почуття, сприяють розумінню сутності патріотизму. Вміле використання позитивних прикладів і залучення учнів у різноманітні форми дискусійної роботи сприяє більш глибокому усвідомленню цих понять.

Збагачення учнів патріотичними почуттями відбувається в процесі ознайомлення з історією про героїчне минуле українського народу, його

прагнення до зміцнення могутності Батьківщини. З метою надання виховній роботі більшої емоційної привабливості використовується яскравий фактичний матеріал, позитивні приклади патріотизму відомих історичних діячів, героїв сьогодення, справжніх патріотів України.

Не менш важливим є розповідь про внесок у світовий розвиток науки, культури, спорту. Без сумніву, учні проймаються почуттям гордості, коли дізнаються про досягнення українського народу. Знайомство з науковим внеском наших вчених, з високохудожніми роботами майстрів кіно, зі світовими спортивними результатами сприяє вихованню в учнів патріотичних якостей, формуванню в них високого громадянського ідеалу. Герої є в наш час. Знання про їх подвиги, про справжніх громадян країни дозволяє доводити, що патріот – не книжне слово, не романтизований образ, а реальність.

Під час таких зустрічей учні знайомляться із своїми сучасниками, які стали взірцем патріотичного служіння Україні. Виховні заходи, спрямовані на зміцнення патріотичних переконань школярів, створюють міцне підґрунтя для підготовки свідомих громадян, які пишаються своєю Батьківщиною і готові до активних дій щодо її подальшого розвитку і піднесення престижу.

Перегляд фільмів, присвячених патріотичній тематиці з наступним обговоренням за круглим столом або в іншій формі обміну думками свідчить, що школярі розрізняють справжні і штучні ідеали, розуміють, що загальнолюдські цінності незмінні. Отже, випробувані життям і визначені цінності українського народу, які по суті збігаються із загальнолюдськими, мають становити основу патріотичного виховання молодого покоління.

«Круглі столи», як форма патріотичного виховання учнів загальноосвітніх шкіл, високо оцінюється педагогами, оскільки їхні учасники мають змогу вільно висловлювати свої думки, взаємно збагачувати один одного знаннями, утверджувати власні патріотичні переконання, знаходити рішення в проблемних питаннях, поважати думку співбесідників, аргументовано доводити правильність власної позиції. Зазвичай круглі столи збирають учнів, особливо старших класів, які не обмежуються власною думкою у пошуках

істини. Учасники демонструють знання теми й перспективи її розвитку. Проблемою для обговорення може бути така тематика: «Мода на патріотизм», «Український патріотизм», «Сучасні герої» та інші. Круглі столи надають учням можливість висловлювати свої думки, сперечатися, доводити свою правоту, обстоювати власну позицію.

Дебати також є формою патріотичного виховання. У формуванні патріотичних поглядів і переконань учнів важливе місце відводиться створенню ситуацій, в яких виникає потреба у відстоюванні учнями своєї думки, завдяки чому починає формуватися власна точка зору, змінюватися внутрішня позиція, з'являється здатність до утвердження власних адекватних переконань. Під час таких дискусій формується культура мовлення, простежується логіка учнів, унаочнюються інтелектуальні здібності, відбуваються зміни поглядів на суспільні явища, переоцінка цінностей. Одночасно вони починають замислюватися над сенсом буття, над гарантованими Конституцією правами і свободами, поважати і захищати їх, намагаються зрозуміти своє призначення як особистості й громадянина в суспільстві. Успішне розв'язання завдань виховання патріотизму в школах залежить від форм організації та змістовного наповнення навчально-виховного процесу, пошуку яких українські педагоги приділяють особливу увагу.

Список використаних джерел:

1. Сіленко Т.В. Формування патріотичних та громадянських якостей особистості учня засобами національно-патріотичного виховання. Методичний посібник / Т.В. Сіленко. – Вінниця: ММК, 2015. – 67 с.
2. Чи вважаєте Ви себе патріотом України? [Електрон. ресурс] // Центр Разумкова [веб-сайт] - Режим доступу: http://www.uceps.org/ukr/poll.php?poll_id=399